

ŐSZI ÉNEK, EGYEDÜL

A háztetői kürtön,
borongó, méla kürtön
ősz fújdogál a szél.

Útján sok égi bognak
sötét varjak lobognak
s az este árnya kél.

Hiába úznek vágyak
oly hűvös most az ágyad,
de talán nyugtot ad.

A szíved búja altat,
fordulj be hát a falnak
és aztán nincs tovább.

BALLADA EGY KIRÁLYRÓL

Szájában foszló, furcsa íz,
feje aranyja megmerül,
viszi a királyt a víz.

Lomhán tovább, tovább suhan,
az arcán fagyott nevetés,
mert lelke nincs, csak teste van.

Ős örvények árnyéka leng,
a víz forog és énekel
halálos búsán odalent.

A parton fent emléke jár,
ha álmok kósza mákja hull,
volt és csókolt itt egy király.

És felsír láncán egy fogoly,
könnyére lassan könny pereg,
fehér kezében összefoly.

Ős örvények árnyéka leng,
a víz forog és énekel
halálos búsán odalent.

Nem fogta kéz, nem hívta hang
– a messzi víz így énekel –
és gyöngé volt és elzuhant.

Ős örvények árnyéka leng,
a víz forog és énekel
halálos búsán odalent.

Barázdát nyit felé a hab,
gyühé, elől, mindenfelől
hullák ekéi szántanak.

És elmerül, víz fölveti,
véres nyomán hullám pirul,
és görgeti, csak görgeti...

Ős örvények árnyéka leng,
a víz inal és énekel
halálos búsán odalent.